

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. Ямбол, 23.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла Р. Д.

при участието на секретаря Й. Г. П.
в присъствието на прокурора М. К.
като разгледа докладваното от Светла Р. Д. Гражданско дело №
20202330102015 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по молба на М. Х. Д. против Прокуратурата на Р Б., с която желае да бъде осъден ответника да й заплати сумата от 2 500лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от *** в извършване на ***,прекратено на основание чл.243 ал.1 т.1 вр. с чл.24 ал.1 т.1 НПК, ведно със законната лихва, считано от момента на влизане на постановлението за прекратяване в сила, до окончателното изплащане на сумата. Претендира за направени съдебните и деловодни разноски.

Ищцата твърди, че на 26.11.2018г. ЯОП я е привлякла под наказателна отговорност за това ,че на 23.06.2016г. в с.М. к.общ.Т. обл.Я. ,в качеството й на ***-*** на с.М. к., в кръга на службата си, при изпълнение на правомощията си по чл.83 ал.1 от З. н. и *** е съставила официален документ-*** с рег.№***г. /пореден номер от регистъра на *** в *** с.М. к. /на *** на *** А. А. М. от гр.Я. ,в ***,в което същият ,в качеството си на *** безсрочно *** Н. Х. К. от гр.Я. да го *** в това му качество пред ДФ"***", Р. а. пред М. на *** ,пред всички общински служби **,***" в страната ,пред всички О. д. **,***" в страната, НОИ, НАП,Агенцията по вписванията и други компетентни общински и областни органи и инстанции,с правото да подава, подписва и получава всякакви документи от тяхната компетентност, включително да подава заявления за подпомагане във връзка с дейността му

като такъв, както и да го представлява пред Т. и. към ДФ"****" във връзка с проверка на обработваните от него ***и да го *** на всички необходими документи при упражняване на дадените и права ,като невярно *** ,че *** на А.А. М. ,вписан в *** за негов *** в качеството на *** е поставен пред нея, с цел да бъде използван този документ като доказателство за отразеното в него обстоятелство /лично явяване на *** и полагане на *** в даденото от него *** пред *** това лице/-престъпление по чл.311 ал.1 НК.

Със същото постановление ѝ е наложена мярка за неотклонение „****" в размер на 500лв.,която е внесла съгласно вносна бележка от 29.11.2018г.

На 26.11.2018г. е разпитана в качеството на *** пред разследващия орган , а в последствие и пред ***.

В хода на разследването, ЯОП е установила, че престъплението по чл.311 ал.1 НК ,както и тези по чл.309 ал. 1 и чл.316 НК -повдигнати на друго лице /Н.К. /са подсъдни на ЯРС ,съответно следва да се разследват от ЯРП и е изпратила делото по подсъдност на Районна прокуратура-Я.,а разследването е предоставено на *** от ОСЛО в ОП-Я. ЯРП е образувала делото в преписка№***г. ,съответно ДП под№***г. по описа на ОСЛО в ОП-Я.

С Постановление за прекратяване на досъдебно производство от 24.02.2020г.,наказателното производство по ДП№***г. ,водено по чл.309 ал.1 НК и по чл.316 вр. чл.3П ал.1 НК срещу М. Х. Д. и Н. Х. К. е прекратено по чл.24 ал.1 т.1 НПК, т.е поради липса на ***.

С Постановление от 19.03.2020г. ЯОП е отменила постановлението за ЯРП с указания за мотивиране на прокурорския акт.

С постановление от 29.04.2020г. ЯРП отново е прекратила ДП№***г. по описа на ОСЛО в ОП-Я. на основание чл.243 ал.1 т.1 вр. с чл.24 ал.1 т.1 НПК,т.е поради липса на престъпление.

Към момента на подаване на исковата молба постановлението е влязло в сила.

В резултат на *** ищцата претърпяла множество неимуществени вреди, подробно описани в исковата молба.

Счита ,че са налице всички законови предпоставки на чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на Прокуратурата на Република Б.Срещу нея е повдигнато ***в извършване на *** от общ характер ,което е

прекратено поради липса на ***-чл.243 ал.1 т.1вр. с чл.24 ал.1 т.1 НПК.В случая е налице *** по смисъла на чл.2 ал.1 т.3 ЗОДОВ.

Счита,че в следствие *** са й причинени неимуществени вреди представляващи болки, страдания, стрес, унижения , душевен дискомфорт, самоизолация, влошаване на здравословното състояние,които оценява на стойност 2500лв.

ДП№***г.по описа на ОД на МВР-Я. преобразувано в ДП№***г.по описа на ОСЛО в ОП-Я. е водено спрямо нея за *** от общ характер,наказуемо с *** до пет години.

Производството е продължило от 26.11.2018г. до 29.04.2020г. , респективно до момента ,в който постановлението влиза в сила,т.е близо една година и пет месеца е имала качеството на ***.

*** е имало неблагоприятни последици върху психиката и здравето на ищцата,защото станала по затворена , ограничила социалните си контакти ,била дискредитирана в обществото в което се движа и роднинско-приятелския ми кръг.

В хода на съдебното дирене искът се поддържа изцяло.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника Прокуратурата на Р.Б., чрез *** от Районна прокуратура – Я. С него се оспорва предявеният иск като недоказан по основание и размер.

Според ответника, изложената в исковата молба хронология на наказателното производство е в следната последователност:

На 26.11.2018 г., към който момент наблюдението на делото се извършвало от ОП-Я., в качеството на *** по досъдебното производство е привлечена М. Х. Д. за престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК, като по отношение на нея е взета мярка за неотклонение „***“ в размер на 500 лв. На същата дата била разпитана в качеството на *** пред разследващия орган, а в последствие и пред ***.

В хода на разследването ОП-Я. установила, че престъплението по чл. 311, ал. 1 от НК, както и други ***, за които имало повдигнати ***срещу друго лице, са подсъдни на РС-Я., съответно следва да се разследват от РП-Я. и изпратила делото по подсъдност на РП-Я., а разследването било предоставено на ***от ОСЛО в ОП-Я. Били заведени съответно прокурорска преписка № *** г. на РП-Я. и ДП № *** г. по описа на ОСЛО при ЯОП.

С постановление за прекратяване на досъдебното производство от 24.02.2020 г. наказателното производство по ДП № *** г. е прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК.

С постановление от 19.03.2020 г. ОП-Я. отменила постановлението на

РП-Я.

С постановление от 29.04.2020 г. на РП-Я. отново прекратила наказателното производство по ДП № *** г. на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК.

Така предявения иск оспорва изцяло като неоснователен.

Посочва, че постановлението на РП-Я. от 29.04.2020 г. за прекратяване на наказателното производство е подлежало на обжалване, като с исковата молба не са ангажирани доказателства за придобил стабилност прокурорски акт .

Позовава си на т.13 от Тълкувателно решение № 3 от 22.4.2004 г. на ВКС по тълк.гр.д. № 3/2004г., ОСГК, според която, ако лицето е оправдано или образуваното наказателно производство е прекратено, държавата отговаря по чл.2, ал.1, т.2 т. 3 от ЗОДОВ. Точка 4 от същото тълкувателно решение указва, че отговорността на държавата за вреди от незаконни действия на правозащитните органи възниква от момента на влизане в сила на оправдателната присъда за извършено престъпление или от момента на влизане в сила на прокурорския акт за прекратяване на наказателното производство - чл.2, т.3, изр.1 от ЗОДОВ.

Освен това съгласно чл. 243, ал. 10 от НК, когато не са били налице основанията по ал. 1, постановлението за прекратяване на наказателното производство, което не е било обжалвано от обвиняемия или от пострадалия или неговите наследници, или от ощетеното юридическо лице, може служебно да бъде отменено от *** от по-горестоящата прокуратура. Каквото е и станало в настоящия случай. Посочва, че с постановление от 05.11.2020 г. на ОП-Я. постановлението на РП-Я. от 29.04.2020 г. за прекратяване на наказателното производство по ДП N *** г. по описа на ОСЛО при ОП-Я., преписка № *** г. по описа на РП-Я. е било отменено.

Алтернативно оспорва иска за обезщетение за претърпени неимуществени вреди от обвинението за престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК като недоказан, т.к. не са представени доказателства, от които да може да се изгради извод, че твърдените вреди са в резултат единствено от наличието на воденото срещу ищцата наказателно производство и са последица от дейността на ПРБ.

Оспорва предявеният от ищцата иск за обезщетяване на неимуществени вреди и по размер. Счита, че претенцията от 2500 лв. е изключително завишена, не съответства на претендираните вреди, на икономическия стандарт в Република Б., така също и на установената съдебна практика по аналогични случаи /вкл. и тази на ЕСПЧ/.

Следва да се вземе предвид, че продължителността на наказателното обвинение е в рамките на 1 година и 5 месеца, като спрямо ищцата е взета лека мярка за неотклонение „***“ и няма данни да са прилагани други мерки за процесуална принуда. Спрямо ищцата не са вземани мерки за неотклонение като „***“ или „***“. В хода на производството възраженията

се поддържат, като в писмените бележки участващия по делото *** е посочил, че по делото не са ангажирани доказателства, че в конкретния случай е било предявено *** на ищцата, още повече, че *** по отношение на нея е прекратено поради несъставомерност на извършеното по чл.311,ал.1 от НК, т.к. не били събрани безспорни доказателства, че Д. е извършила визирания ***.. Оспорва иска по основание, като твърди, че прокуратурата не е разпространявала данни от разследването срещу ищцата, като повдигнатото й *** не е ставало публично достояние, поради което нямало как действията на органите на прокуратурата да са злепоставили ищцата в обществото. Намира, че иска е неоснователен и недоказан, като счита, че дори ищцата да е претърпяла вреди, те не са пряка и непосредствена последица от действията и актове на Прокуратурата на Република Б.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност съдът приема за установено следното от фактическа страна:

С исковата молба ищцата е представила постановление за прекратяване на досъдебно производство от 24.02.2020г. на *** при ЯРС, с което е прекратено наказателно производство по ДП № ***г. по описа на ОСЛО в ОП-Я., водено за престъпление по чл.309,ал.1 от НК и чл.316,вр.чл.311,ал.1 от НК и такова по чл.311,ал.1 от НК, като със същото е отменена мярката за неотклонение по отношение на М. Х. Д.. Това постановление е било отменено изцяло от ЯОП, видно от представеното постановление от 19.03.2020г. на *** при ЯОП. Ищцата е представила платежно нареждане от 29.11.2018г. за заплатена от нея *** в размер на 500лв.

От своя страна ответника е представил част от твърдените постановления на ЯОП и ЯРП, като всички актове се съдържат в представения от ищцата препис от ДП №***г. по опис на ОСЛО при ЯОП, преобразувано от ДП №***г. по описа на од на МВР гр.Я. От същото безспорно се установиха твърденията както та ищцата, така и на ответника относно последователността на издаваните постановления, като с последното си постановление от 27.09.2021г. РП-Я. отново е прекратено наказателното производство по ДП №***г. по описа на ОСЛО в ОП-Я., водено за престъпление по чл.309,ал.1 от НК, чл.316,вр.чл.311,ал.1 от НК и такова по чл.311,ал.1 от НК и е отменена взетата мярка за неотклонение по отношение на ищцата М. Х. Д. „***“ в размер на 500лв.

За установяване на причинените на ищцата неимуществени вреди по делото бяха събрани гласни доказателства в лицето на свидетелите СТ. Д. Х. и Н. ХР. К..

Свидетелят Х. твърди, че позната ищцата, която е *** на с.М. к., като често я виждал в офиса на партия *** в гр.Я., на която той бил ***. Ищцата споделила, че имала проблеми с прокуратурата, че имало заведено дело срещу нея за набеждаване за някакво ***, което не било *** от нея, а от *** на К.. Ищцата казвала, че била стресирана, че не може да спи, че цялото *** я гледали с презрение, като цялото ***разбрали за случая. От приятели в с.О. к. разбрал, че в *** са разбрали за този случай. Ищцата била притеснена, че ще лежи в ***, била стресирана и притеснена, пиела хапчета и казвала, че не

може да спи вечер. Споделяла, че и в Община Т. я гледали с недоверие и че се чувствала като измамница. Изпитвала страх, че няма да може повече да бъде *** на *** и да остане безработна и че нейни познати и приятели започнали да странят от нея.

Свидетелката Н. К. заяви, че познава ищцата като *** на с.О.к.. Посочи, че М. идвала в техния офис и заварила ***, което *** ***през 2015-2016г. В края на 2018г. имала притеснения, т.к. ѝ било повдигнато обвинение, че е извършила ***. Посочва, че ищцата се страхувала, че ще я вкарат в *** за нещо, за което не е виновна. Била дългогодишен *** , като изпитвала притеснения, че *** и *** на Община Т. ще разберат, като изпитвала ужас от това да не остане без работа, т.к. живеела сама. Ищцата ѝ споделила, че *** на Община Т. първо я подпитвали, като искали да разберат дали това в което я обвиняват е вярно или не, а впоследствие почнали да странят от нея. Ищцата чувствала, че в *** я имали за чужда и тя се страхувала, че ще остане без работа, за това че е обвинена в такова ***, за което не била виновна. Приятелите ѝ също разбрали за това, защото тя ходила да търси пари за гаранцията, като някои започнали да я избягват. В общи линии започнали да странят от нея. С. М. к. било малко *** и тя била назначаване ***, поради което се страхувала, че ще я отстранят, ако я осъдят.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.2, ал. 1 т.3 от ЗОДОВ.

Съгласно разпоредба на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от органите на дознанието, следствието, прокуратурата и съда от незаконно обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано. По силата на чл.4 ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице, т.е. отговорността на държавата за дейността на правозащитните ѝ органи е обективна и не зависи от наличието или липсата на вина у определено длъжностно лице, причинител на вредата. В хипотезата на чл.2, ал.1, т.3 ЗОДОВ органът, чрез който следва да бъде ангажирана отговорността на държавата е Прокуратурата на Република Б.

При определяне на размера на дължимото обезщетение съдът следва да

съобрази посочените в т.11 от Постановление №***г. на Пленума на ВС критерии за понятието "справедливост" - продължителност на воденото наказателно производство, характера, вида и тежестта на деянието, за което е повдигнато обвинение, отражението върху общественото положение, авторитет, професионална репутация на обвиненото лице, отражение върху здравословното състояние.

Съгласно посочените норми обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от деликта.

Преките вреди обосновават причинно-следствената връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите.

Непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат.

За да се квалифицира обвинението като незаконно е достатъчно впоследствие образуваното наказателно производство бъде прекратено, независимо от отделните процесуално - следствени действия, които са били извършени в съответствие със закона и правомощията на разследващите органи.

В конкретния случай безспорно се установи, че ищцата е била привлечена като обвиняема на 26.11.2018г. с постановление от *** при ОД на МВР-Я. по Досъдебно производство №***г. по описа на ОД на МВР-Я., за това, че на 23.06.2016г. в с.М. к., общ.Т.,обл.Я., в качеството си на *** – *** на с.М. к., в кръга на службата си, при изпълнение на правомощията си по чл.83, ал.1 от З.н. и *** е съставила официален документ – *** с рег.№ ***г. на *** на *** А. А. М. от гр.Я. в ***, с което същият, в качеството си на *** безсрочно *** Н. Х. К. от гр.Я. да го представлява в това му качество пред ДФ"****", Р. а. пред М. з. ,пред всички о. с. „****" в страната ,пред всички О. д. „****" в страната, НОИ, НАП,Агенцията по вписванията и други компетентни общински и областни органи и инстанции,с правото да подава, подписва и получава всякакви документи от тяхната компетентност, включително да подава заявления за подпомагане във връзка с дейността му като такъв, както и да го представлява пред Т. и. към ДФ"****" във връзка с проверка на обработваните от него ***и да го *** на всички необходими документи при упражняване на дадените и права ,като невярно *** ,че *** на А.А. М. ,вписан в *** за негов *** в качеството на *** е поставен пред нея, с цел да бъде

използван този документ като доказателство за отразеното в него обстоятелство /лично явяване на *** и полагане на *** в даденото от него *** пред *** това лице/-престъпление по чл.311 ал.1 НК. Със същото постановление по отношение на ищцата е била взета мярка за неотклонение „***“ в пари в размер на 500лв., която е внесена от ищцата на 29.11.2018г., според представеното платежно нареждане. От приложеното ДП се установи, че ищцата е била разпитвана като *** /протокол за разпит на *** от 20.11.2018г. и протокол от проведено съдебно заседание на 27.11.2018г. по чнд №***г. на ЯРС/. С постановление от 10.06.2019 на прокурор при ЯОП ДП №*** по описа на ОСлО при ОП-Я. за 2019г. е изпратено на Районна прокуратура –Я. с оглед родова подсъдност на посоченото ***. Установи се, че с Постановление за прекратяване на досъдебно производство от 24.02.2020г.,наказателното производство по ДП№***г. ,водено по чл.309 ал.1 НК и по чл.316 вр. чл.3П ал.1 НК срещу М. Х. Д. и Н. Х. К. е прекратено по чл.24 ал.1 т.1 НПК, т.е поради липса на ***, което е било отменено с Постановление от 19.03.2020г. на ЯОП с указания за мотивиране на прокурорския акт. С постановление от 24.02.2020г. ЯРП отново е прекратила наказателното производство по ДП №***г., което е отменено от постановление от 19.03.2020г. на *** при ЯОП. Последвало е постановление от 29.04.2020г. ЯРП, с което отново е прекратено ДП№***г. по описа на ОСлО в ОП-Я. на основание чл.243 ал.1 т.1 вр. с чл.24 ал.1 т.1 НПК, което отново е отменено от ЯОП с постановление от 05.11.2020г. Последно е постановено постановление от **27.09.2021г.** на *** при ЯРС, с което отново е прекратено ДП №***г. по описа на ОСлО в ОП-Я., водено за престъпление по чл.309,ал.1 от НК и чл.316, вр.чл.311,ал.1 от НК и такова по чл.311,ал.1 от НК на осн.чл.243,ал.1,т.1 вр. чл.24, ал.1,т.1 и чл.199, ал.1 от НПК/ деянието не е извършено или не представлява ***/, поради това че не са налице доказателства за осъществен състав на *** от общ характер по смисъла на чл.211 НПК, което обосновава извод за незаконност на повдигнатото срещу ищцата обвинение по смисъла на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ и поражда в полза на ищцата право на обезщетение за вредите, претърпени по повод ***. Последвалите прокурорски актове са станали след предявяването на иска, поради което на осн.чл.235,ал.3 от ГПК съда следва да ги вземе предвид.

Предвид *** в извършване на престъпление, ищцата е търпяла неимуществени вреди. Те се изразяват в психически страдания, стрес и

притеснения, свързани със страх от влизане в *** и оставане на ищцата без работа, компрометиране на доброто ѝ име пред, познати и приятели, което се е отразило на здравето ѝ, като същата започнала страдала от безсъние. Същите бяха установени от събраните гласни доказателства по делото, като съдът изцяло кредитира показанията на свидетелите, като ги намира за обективни и непротиворечиви. Всички тези вреди са пряка и непосредствена последица от *** на ищцата в извършване на *** и са в причинна връзка с него. Съобразно практиката на ВКС обективирана в решение № ***г. по гр.д. № ***г. на IV г.о., решение по гр.д. № ***г. на IV г.о. ВКС, когато е налице *** в ***, което впоследствие е прекратено, е несъмнено и без да са налице други доказателства, че ищецът търпи неимуществени вреди в рамките на обичайните в подобни случаи негативни преживявания, обусловени от провежданото производство, рефлектиращи върху честта, достойнството и обичайния му начин на живот. В случая не се представиха доказателства ищцата да е търпял вреди над техния обичаен характер.

Като отчита – тежестта на повдигнатото обвинение, за което се предвижда *** до 5 години, продължителността на воденото наказателно производство – която е *** /от 23.06.2016г. до 27.09.2021г./, степента на засягане на правата, интензитета на търпените болки и страдания, настоящият състав намира, че за обезвредата на търпяните неимуществени вреди следва да се присъди сумата 1000лв., съобразно критерия на чл.52 от ЗЗД „по справедливост”, до който размер съдът намира иска за основателен и доказан, а претендираният размер от 2500лв. съдът намира за прекомерен.

Основателността на главния иск, обуславя дължимостта на акцесорното вземане на обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от датата на влизане на постановлението за прекратяване в сила, съобразно задължителните указания дадени в т.4 от ТР №3 от 22.04.2005г. по т.гр.д.№ 3/2004г., ОСГК на ВКС. В случая съдът приема, че акта е връчен на ищцата на 08.10.2021г./ съобразно известието приложено към преписката/, като 7-дневният срок за обжалване е изтекъл на 15.10.2021г., а постановлението е влязло в сила на 18.10.2021г., от която дата следва да се присъди лихвата за забава, до окончателното погасяване на задължението.

Относно разноските:

Според представения списък на разноските и доказателствата за тях,

ищцата е направила разноски от 800лв. за адвокатско възнаграждение за защита и процесуално представителство съгл. договор за правна защита и съдействие от 03.08.2020г. и платена държавна такса от 10лв. Ответника чрез процесуалния си представител е направила възражения за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съгл. разп. на чл.78,ал.5 от ГПК , ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност по делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер, но не по-малко от минимално определения размер съгл. чл.36 от ЗА, препращаща към Наредбата за минималните адвокатски възнаграждение.

Съобразно минималните размери установени в чл.7, ал.2,т.2 от Наредба №1 от 09 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение, за предявеният иск минималното възнаграждение е 405лв., с оглед на което като се има предвид и сложността на делото, проведените 3 съдебни заседания съдът счита, че са налице основания за намаляне на възнаграждението до този размер.

С оглед изхода на спора на осн.чл.78, ал.1 ГПК във вр. с чл.10, ал.3 ЗОДОВ ответникът следва да бъде осъден да заплати направените от ищцата разноски по делото, които съразмерно на уважената част от иска са в размер на 166.00 лв.

Воден от гореизложеното, ЯРС

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република Б. с адрес: гр.С., ул.***, представлявана от *** на РБ на основание чл.2, ал. 1 т.3 от ЗОДОВ да заплати на М. Х. Д., ЕГН ***** сумата от 1000лв., ведно със законната лихва за забава, считано от 18.10.2021г., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди , претърпени вследствие на *** в престъпление по чл.309,ал.1 от НК и чл.316, вр.чл.311,ал.1 от НК и такова по чл.311,ал.1 от НК, за което е било образувано ДП № ***г. по описа на ОСЛО в ОП-Я., което е прекратено с постановление от 27.09.2021г. на *** при ЯРП, като искът за разликата от 1000лв. до 2500лв. отхвърля, като неоснователен.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република Б. осн.чл. 78, ал.1 ГПК във вр. с чл.10, ал.3 ЗОДОВ да заплати на М. Х. Д. сумата от 166,00 лв., представляващи направени съдебно-деловодни разноси съобразно уважената част на иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ОС-Я. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Я.: _____